

Retalls, crisi i ensenyament públic

M. Antònia Font Gelabert,
secretària d'Ensenyament Públic de l'STEI-i

El Govern de Madrid, per decret, imposa uns retalls que no han estat negociats amb cap sindicat. L'entramat és gros. Es veu que el sector financer i les grans empreses amb interessos econòmics i especulatius, ajudats per alguns mitjans de comunicació que tenen sota el seu control, són els que dirigeixen els moviments de la classe política, els que els marquen l'agenda i els escriuen els discursos.

S'ha decretat un retall dels sous dels empleats públics que, en el cas del cos de mestres i de formació professional suposa una reducció al voltant d'un 5,5% i al cos de secundària i al professorat universitari suposa una reducció al voltant d'un 7%. També hi ha una congelació de les pensions de jubilació, restriccions a les jubilacions anticipades i eliminació del xec nadó; també per decret les comunitats autònomes hauran de reduir 1.200 milions d'euros de les seves despeses habituals.

La nostra Comunitat hi sortirà perjudicada doblement. Ja som la comunitat sotmesa a més espoli fiscal. De tot el que pagam en impostos, IVA i altres tributs, se'n van cap a Madrid més de 3.000 milions d'euros que no tornen per cap via. L'ensenyament públic necessita noves infraestructures, millores de personal, ampliació de l'oferta de formació professional i d'adults, reducció de ràtios per atacar el fracàs escolar, millores per al règim especial i tantes altres coses per a les quals necessitam un finançament just. Per eixugar el deute, hi deu haver fórmules que tinguin en compte l'equitat i que la nostra Comunitat que ja sofreix un considerable espoli fiscal no hagi de contribuir ara de la mateixa manera que les altres a sortir de la crisi.

Per altra part, l'evolució del deute a les Illes Balears és molt gran. Si comparam dades veurem que el

“...el deute que va contreure el Partit Popular a l'anterior legislatura, obres faraòniques i mal pressupostades, presumpte malbaratament de diners públics...”

1996 es devien 602 euros per habitant, però el 2008 ja eren 2.728 euros. Molt més que cap altra comunitat de l'Estat. Dins aquest deute per habitant hi hem de comptar el deute que va contreure el Partit Popular a l'anterior legislatura, obres faraòniques i mal pressupostades, presumpte malbaratament de diners públics, nombrosos casos de presumpta corrupció ara encara als jutjats i unes quantes condemnes.

A més, els empleats públics hem tengut el sou congelat durant alguns anys, no tenim clàusula de revisió salarial, ens pugen poc el sou i per davall de l'IPC; fa anys que acumulam pèrdues en el poder adquisitiu. Ara volen arreglar la situació a costa dels nostres sous. Darrere el retall del sou als empleats públics, les patronals comencen a apuntar que si l'Estat retalla el sou als seus treballadors, els empresaris també poden retallar el sou als seus empleats i també demanen una reforma laboral regressiva que implicarà abaratir l'acomiadament, la reducció dels drets dels treballadors i restriccions a la negociació col·lectiva.

L'STEI-i treballa per fer veure a la població en general com i de quina manera avança el neoliberalisme o capitalisme sense complexos. El capitalisme avança en molts fronts al mateix temps. En primer lloc, cerca la manera d'acumular guanys de forma il·limitada a base del consum del territori, sobreexplotació dels recursos naturals, generalització de les privatitzacions, incentivació del consum de forma desmesurada, creixement de l'economia

sense límits, implantació d'empreses a països on no hi ha forces sindicals que defensin els drets de la classe treballadora. En segon lloc, fomenta el descrèdit de les forces sindicals en països on aquestes organitzacions hi tenen implantació; volen posar distància entre els treballadors i les organitzacions que els representen. I en tercer lloc, es promou l'individualisme, tant en el món laboral com en el social i personal. Ja es veu que tot això no pot ser! Mentrestant ens trobam amb moltíssima gent al planeta que es mor de fam, migracions, pobresa, exclusió social, marginació... Fa falta justícia social.

Ja fa estona que l'STEI-i informa al col·lectiu docent que es desenvolupen polítiques educatives amb les quals el nostre sindicat no hi està d'acord. Privatitzacions, pèrdua de competències per part del consell escolar, falsa autonomia de centres, augment de la competitivitat, intents d'introduir criteris de funcionament i organització de l'empresa privada dins els centres públics, així com l'establiment de fórmules de competitivitat i individualisme entre el professorat en comptes de promocionar la cohesió dels claustres i la feina en equip. Nosaltres entenem que la baixada de sous que patim ara és una passa més dins aquest conjunt de fets enumerats.

Els empleats públics som treballadors i treballadores, i tot aquest col·lectiu, tant els qui feim feina per l'Estat com els qui feim feina per l'empresa privada, hem d'exigir als poders públics que la crisi la paguin els qui l'han creada. Els treballadors no han causat la crisi i no l'han de pagar. Aquesta seria una solidaritat mal entesa, seria badar i deixar-se prendre el pèl. No podem deixar avançar ni una passa més el neoliberalisme.

És cert que hi ha crisi, però no ens n'han explicat ben bé les causes. Algú no ha fet bé la seva feina. Ja fa estona que s'hauria d'haver controlat l'especulació, s'hauria d'haver diversificat l'economia, el Govern hauria d'haver aturat els peus als qui volen continuar enriquint-se a costa

d'empobrir la majoria social i accentuar encara més les diferències entre els rics i els pobres. Els causants de la crisi, allò que en deim "els mercats, el món financer, les grans empreses que actuen en un món globalitzat" deuen tenir noms i llinatges. Volem saber què ha passat i quina és la manera de sortir-nos-en i que les pressions econòmiques deixin de dominar la vida de les persones i deixin de condicionar l'acció política dels governants elegits a les urnes. Algú ha de començar a parlar clar. Necessitam polítics valents i que sàpiguen cap on anam, no com el portaveu del PP que, en seu parlamentària, a principi de juny, va proposar com a mesures per reduir el dèficit, l'eliminació de les llistes d'interins i l'augment del nombre d'alumnat per aula, unes mesures contràries a l'augment de l'èxit escolar i a la qualitat de l'ensenyament públic.

L'equip de persones d'ensenyament públic, alliberades de l'STEI-i, us convidam a fer pinya. Ha arribat el moment de fer feina junts, veure'ns de més a prop, i us convidam a participar a les assemblees que farem als centres docents per a pensar i decidir entre tots i totes les mesures que podem emprendre davant aquests retalls, que segurament no acabaran aquí i que de cada vegada poden ser més grans. Hem de continuar treballant, ara més que mai, per promoure un canvi de model econòmic i social. □

